

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.35. Initia S. Petri Cœlestini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. A.C. 1274.
 p. 674. tia sua id scribere iussit. Thomas me-
 tuens, ne meditationum a sensibus ab-
 stractarum subtilitas exsiccaret mentem,
 ac pietatem suam frigeret, quotidie in
 Cassiani libris, quas Conferentias vo-
 cant, legebat aliquid exemplo S. Domi-
 nici, cui hæc lectio ad assequendam per-
 fectionem multum profuit. Cæterum
 sanctus Thomas quantumvis doctus con-
 ciones habebat simplices, nihil curiosi-
 tati, omnia populi emolumento tribuens,
 qui cum reverentia eum auscultabat, tan-
 quam si Deus coram loqueretur. Dice-
 bat sæpenumero se non capere quorun-
 dam Religiosorum agendi rationem, alia
 quam quæ ad gloriam Dei & salutem
 proximi servirent, proferentium.

§. XXXV.

Initia S. Petri Cælestini.

Manaverat in vulgus rumor, in Lugdu-
 nensi concilio novos Ordines reli-
 giosos suppressum iri. Quare, antequam
 id celebraretur, Gregorium Papam Pe-
 trus Moronus Cælestinorum author adiit.
 Natus erat an. 1215. in Æterniana A-
 puliæ dioecesi: pater ejus se dicebat
 Angelarium; cui cognomen nullum ad-
 ditur; mater Maria vocabatur: obscuri
 ambo in oculis hominum, virtuti operam
 dabant. Habebant filios duodecim; quo-

quorum ut aliquis se totum Deo conse- Sæcul.XIII.
A.C.1274.
craret, cupiebant: votisque respondit
 Petrus, qui erat undecimus. A puero
 ad virtutem propensionem tantam præ-
 setulit, ut a matre vidua ad litterarum
 studia mitteretur: & cum semper ma-
 gnum solitudinis desiderium sensisset, vi-
 ginti ætatis annos numerans, suum exe-
 qui propositum coepit: primumque ad
 S.Nicolai templum castro Sario vicinum,
 deinde in eremum propinqui montis, de-
 nique in alius montis antrum se contu-
 lit, ubi altam invenit rupem, sub qua
 fodit parum & habitavit, sed tam an-
 guste, ut vix rectus stare, vel ad cu-
 bandum extendere se posset: nihilomi-
 nus triennio ibi permansit.

Cum ei nemo non suaderet, ut se ini-
 tiari Sacerdotem curaret, Romam pro-
 fectus ibi Sacerdotium accepit. Posthæc
 ad montem Moronum prope Sulmonem
 Aprutii ulterioris urbem ac Episcopi se-
 dem venit, & illic speluncam sibi arri-
 dentem quinque annis incoluit. Ibidem
 tentatum, ut sacrum ex demissione o-
 mitteret, Deus monuit, ut porro face-
 ret. Ob cæsas per ambitum sylvas &
 primam inculti soli arationem hunc lo-
 cum ab oculis hominum non satis esse
 remotum videns ad montem Magella-
 num Sulmoni pariter vicinum transiit,
 ubi grandem cavernam vidit, sibi ma-
 gno-

Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

gnopere, non item duobus, quos habebat, fociis, nec amicis placentem suis: quapropter solus ibi manebat. Socios tamen, ut paucis post diebus reduces ibi permanerent, suus in eum amor permovit; & plures ei postea in disciplinam se tradebant. Hos suscipere, quantum poterat, recusabat, se hominem esse simplicem, & malle solitarium semper vivere causatus. Sed interdum charitate victus in eorum vota consentiebat. Deinde ibi pulchra ædicula in honorem Spiritus Sancti constructa est, multique illuc etiam longinquis e regionibus magna cum pietate veniebant. Sic Petrus ipse vitæ suæ initia refert; sed cum pluribus aliis circumstantiis, quæ illum revera fuisse simplicissimum, & cogitationes suas facile pro divinis instinctibus, sua somnia pro cælestibus monitis, & quæcunque videbantur extraordinaria, pro miraculis accepisse indicant.

p. 505.
Ughell. t. 6.
p. 906.

Boll. p. 454.

Posthæc discipuli ejus S. Benedicti regulam amplexi sunt, ut docet illorum instituti confirmatio an. 1263. primo Junii ab Urbano IV. facta & ad Nicolaum Episcopum Theatinum missa in gratiam Fratrum Magellanam Spiritus Sancti eorum in ipsius dioecesi sitam incolentium. At Petrus eorum author regulæ observantiis multa addebat aspera. Cellulæ privatæ tam arcte se incluserat, ut ille,

ille, qui facienti sacrum respondebat, Sæcul. XIII.
 per fenestram ei serviret. Certa per tem- A.C. 1274.
 pora nihil omnino loquebatur, in nuda
 cubabat terra, vel in asseribus, loco pul-
 vini saxo truncove cervici subdito: cin-
 gulum catenis ferreis onustum, & indu-
 sium hamulis textum supra carnem por-
 tabat. Quotidie excepta Dominica co-
 lebat jejunium, diebus Martis ac Vene-
 ris pane & aqua contentus. Noctem sæ-
 pe recitando psalmos agebat sine somno:
 & otium devitandi gratia, suis manibus
 cilicia conficiebat, quæ daret aliis.

Edoctus igitur concilium Lugdunen- p. 505.
 se novos Ordines religiosos suppressurum
 esse, duobus cum Fratribus Joanne Ar-
 rino Sacerdote & Placido Murrubiano
 laico mense Novembri an. 1273. insuper
 habita aëris inclementia in viam se de-
 dit. Postquam Lugdunum advenerat,
 habitabat in aedibus, quas Cælestiniani
 hodie incolunt, tunc vero Templarii pos-
 sidebant. Quantumvis male vestitum,
 & ab externa specie opportunum contem-
 ptui honorifice tamen accepit Papa Gre-
 gorius, ac institutum ejus ratum habuit
 per litteras 22 Martii an. 1274. datas,
 & Magellano Spiritus Sancti coenobio p. 507.
 inscriptas: per quas suum ei præsidium
 pollicetur; ordinem monasticum seu in-
 troductam illuc regulæ Benedictinæ ob-
 servantiam sancte ac perpetuo coli ju-
 bet

Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

bet; Fratribus bonorum omnium, quos enumerat, possessionem confirmat, & plures prærogativas tribuit. Petrus Moronus mense Junio ejusdem anni Magellam rediit.

§. XXXVI.

Concilii Lugdunensis sessio prima.

*Ptolem. Luc.
ap. Rayn.
1274. n. 1.
t. 11. conc.
p. 925.*

Lugdunense concilium tam numerosum erat, ut Episcopi quingenti, Abbates septuaginta, & mille alii Antistites convenerint. A secundo Maji an. 1274 per tridui jejunium præparati septimo ejusdem mensis primo rogationum die in metropolitano S. Joannis templo primam habebant sessionem. Papa Gregorius sub sacrificii horam descendit e conclavi suo comitantibus se pro more duobus Cardinalibus Diaconis, ac sedem pontificiam in choro sibi positam occupavit. Ibi tertiam & sextam, quia dies jejunii erat, dixit: tum Hypodiaconus attulit sandalia, eique inducebat interim, dum circa eum Clerici sui ordinarios ante sacrum psalmos recitabant. Cum lavisset manus, Diaconus & Hypodiaconus pontificiis eum ornamentis ob Paschatis tempus albis & pastorali pallio induerunt, quasi rem divinam facturus esset. Tum crucem, quæ præferebatur, sequens adornatum conscendit pulpitem, &